

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 4 września 2023 r.

DIH-3.707.85.2023.AWS

DECYZJA DIH-3.81.2023

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 ze zm.), art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 oraz art. 92 pkt 6 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (PO.123.ZSE.13.2023.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lipca 2023 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2023), na mocy której przedsiębiorcy: OUTLET BRAND STORES Sp. z o. o. z siedzibą w Łazach, (zwanemu dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”), wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niewykonania obowiązków informacyjnych określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622 ze zm.) - **Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach 24-27 kwietnia 2023 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia (nr DS. 93/2023) z dnia 24 kwietnia 2023 r. przeprowadzili kontrolę w sklepie w Siedlcach, należącym do ww. przedsiębiorcy.

Zgodnie z art. 48 ust. 11 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221 ze zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”) nie zawiadomiono przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli, ponieważ kontrola została przeprowadzona na podstawie stosowanych bezpośrednio przepisów prawa Unii Europejskiej.

Czynności kontrolne w dniu 24 kwietnia 2023 r. przeprowadzono w obecności osoby czynnej w lokalu przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 97 KC - sprzedawcy (Dz. U. z 2022 r. poz. 1360, z późn. zm.), natomiast w dniu 27 kwietnia 2023 r. w obecności reprezentanta spółki oraz sprzedawcy.

Sprawdzając przestrzeganie przez przedsiębiorcę wymagań ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1622), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” lub „ustawą o zużytym sprzęcie”), stwierdzono, że ww. przedsiębiorca będąc dystrybutorem udostępniał na rynku sprzęt elektryczny w wydzielonym stoisku o powierzchni sprzedażowej ok 50 m² i nie udostępnia na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość (nie prowadzi sprzedaży przez Internet), a ponadto w prowadzonym punkcie sprzedaży odbiera od klientów drobny sprzęt elektryczny o małych gabarytach.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH ustalili, że przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2 oraz ust. 3 ww. ustawy, tzn. o tym, że:

- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Szczegółowe ustalenia z kontroli udokumentowano w aktach sprawy, w tym w szczególności w Protokole kontroli (nr akt kontroli: DS.8361.88.2023) oraz Załącznikach nr 1-2 do tego Protokołu. Do niniejszego Protokołu kontrolowany przedsiębiorca nie wniósł uwag, w przewidzianym na mocy art. 20 ust. 2 ustawy o z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706) terminie, o czym został poinformowany w *Pouczeniu o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy*, przekazanym mu wraz z upoważnieniem do przeprowadzenia kontroli nr DS.93/2023 (tj. pismem z dnia 25 kwietnia 2023 r., sygnatura: DS.8361.88.2023).

Jak wynika z akt sprawy w dniu 25 kwietnia 2023 r. kierownik sklepu reprezentujący kontrolowany podmiot poinformował organ o usunięciu stwierdzonych nieprawidłowości (dostarczył fotografię z uwidocznionymi w sklepie informacjami dla klientów, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie).

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 14 czerwca 2023 r., poinformował stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie - w związku z nieumieszczeniem w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2 i 3 ww. ustawy, co narusza art. 37 ust. 4 tejże ustawy. Jednocześnie, w tym samym piśmie organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę o przysługującym mu, na mocy art. 10 § 1 Kpa, prawie do czynnego udziału w prowadzonym postępowaniu, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz wglądu do akt sprawy. Na realizację uprawnień organ wyznaczył stronie 7-dniowy termin, liczony od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Ww. pismo doręczono przedsiębiorcy w dniu 16 czerwca 2023 r. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

W dniu 14 lipca 2023 r. Mazowiecki WIIH, działając na podstawie art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 i 92 pkt 6 ustawy o zużytych sprzęcie oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję (PO.123.ZSE.13.2023.KS), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za niewykonanie obowiązków określonych w art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 2 i ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, w dniu 4 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, pismo przedsiębiorcy będące odwołaniem od ww. decyzji. W piśmie tym, nadanym w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 26 lipca 2023 r. strona zwróciła się z prośbą o umorzenie kary pieniężnej, akcentując tym samym brak wcześniejszych naruszeń przepisów ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Zaznaczyła, że spełniła wszystkie wymagania zaraz po kontroli z dnia 24-27.04.2023 r. i dokonała „wszelkiego rodzaju poprawek” w związku z zaistniałym naruszeniem prawa. Ponadto dodała, że w dniu 25 kwietnia 2023 r. Pani kierownik sklepu dostarczyła fotografie z uwidocznionymi informacjami dla klientów, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, a w protokole kontroli również odnotowano ten fakt. Podniosła, że brak odpowiedzi „na decyzje z dnia 14 lipca 2023 r” z jej strony był wynikiem ludzkiego przeoczenia, a nie zamierzonym czynem. Na dowód, do odwołania strona dołączyła zdjęcie z wymaganymi informacjami, które widnieje w widocznym miejscu w prowadzonym przez nią lokalu.

Pismem z dnia 23 sierpnia 2023 r. Prezes UOKiK poinformował przedsiębiorcę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w związku z odwołaniem od decyzji (PO.123.ZSE.13.2023.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lipca 2023 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2023) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy, wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszenia żądań. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony (stron) postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Jak wskazuje artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, dystrybutor jest zobowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji m. in. w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5 000 zł do 300 000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez ww. przedsiębiorcę od decyzji (PO.123.ZSE.13.2023.KS) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 14 lipca 2023 r. (znak: DS.8361.88.2023), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5 000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych), z tytułu niedopełnienia obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes UOKiK stwierdził, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowiecki WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że ww. przedsiębiorca jako dystrybutor sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych nie wykonał ciążących na nim obowiązków wskazanych w art. 37 ust. 4 ustawy o użytych sprzęcie, tzn. nie umieścił w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży, informacji, w zakresie o których mowa w art. 37 ust. 2 i ust. 3 ww. ustawy. Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 93 ust. 2 w związku z art. 91 pkt 25 i 92 pkt 6 ustawy o użytych sprzęcie.

Jednocześnie Prezes UOKiK doszedł do wniosku, że postępowanie administracyjne organ pierwszej instancji przeprowadził w sposób rzetelny i prawidłowy, w tym organ ten zapewnił stronom wszystkie uprawnienia wynikające z przepisów prawa administracyjnego, zastosował i wyjaśnił przepisy prawa materialnego oraz administracyjnego mające zastosowanie w niniejszej sprawie, przeanalizował i uwzględnił przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ustawy o użytych sprzęcie, istotne przy ustalaniu wymiaru administracyjnej kary pieniężnej. Tym samym, działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona postępowania w złożonym odwołaniu zwróciła się z prośbą o umorzenie kary pieniężnej. Wskazała przy tym na okoliczność braku wcześniejszych naruszeń przepisów ustawy o użytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym z jej strony. Zaznaczyła również, że spełniła wszystkie wymagania zaraz po kontroli z dnia 24-27.04.2023 r. i dokonała „wszelkiego rodzaju poprawek” w związku z zaistniałym naruszeniem prawa. Poinformowała, że w dniu 25 kwietnia 2023 r. Pani kierownik sklepu dostarczyła fotografie z uwidocznionymi informacjami dla klientów, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o użytych sprzęcie, co zostało odnotowane także w protokole kontroli. Podniosła, że niewywiązanie się w wyznaczonym terminie z odpowiedzi „na decyzje z dnia 14 lipca 2023r.” z jej strony był wynikiem ludzkiego przeoczenia, a nie czynem zamierzonym. Na dowód, do odwołania strona dołączyła zdjęcie z wymaganymi informacjami, które widnieją w widocznym miejscu w prowadzonym przez nią lokalu.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK stwierdza, że nie zasługują one na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wyartykułować należy, że kluczowe znaczenie dla sprawy mają ustalenia poczynione w toku kontroli, które wskazują jednoznacznie, że strona nie wywiązała się z obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie i nie umieściła w widocznym miejscu, w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 2 i ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie, naruszając tym samym art. 37 ust. 4 tejże ustawy. Przedsiębiorca naruszając prawo pozbawił konsumentów - użytkowników sprzętu, prawa do uzyskania istotnych informacji w zakresie należytego postępowania ze zużytych sprzętem elektrycznym i elektronicznym.

Organ drugiej instancji stwierdza dalej, że obowiązkiem dystrybutora, który udostępnia na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te jednoznacznie stwierdzają, iż to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków informacyjnych, jakie nakłada na niego ustawa o zużytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie i powinien tak zorganizować swoją działalność, by nie doszło w niej do naruszeń aktualnie obowiązujących przepisów. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy bez wyjątku, który jest dystrybutorem udostępniającym sprzęt w rozumieniu ustawy o zużytych sprzęcie.

Prezes UOKiK wyjaśnia również, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o zużytych sprzęcie, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciężących na nim obowiązków. Nie ma znaczenia przy tym, czy naruszenie nastąpiło z winy umyślnej bądź nieumyślnej przedsiębiorcy. Samo udowodnienie braku właściwej informacji wymaganej przepisami prawa jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Tak więc stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężących na nim ustawowych obowiązków, co w niniejszym przypadku miało miejsce, powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Ponadto, odnotować należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciężącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej. Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 29 sierpnia 2019 r sygn. VI SA/Wa 805/19: *„Organ nie jest władny do badania przestanek, takich jak wina, szkoda czy działanie osób trzecich, ponieważ w świetle powołanego przepisu, nie mają one żadnego wpływu na powstanie tejże odpowiedzialności.”*

Ponadto, podkreślić należy, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów powoływanej ustawy o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie te odpady mogą pozostawiać. Daje to możliwość jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego

i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, z uwagi na obecność substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym.

Przechodząc do argumentacji strony przedstawionej w przedmiotowym odwołaniu, Prezes UOKiK zaznacza, że zarówno okoliczność usunięcia stwierdzonych podczas kontroli nieprawidłowości oraz fakt, że było to pierwsze stwierdzone przez organ naruszenie przepisów o zużytych sprzęcie, zostały wzięte pod uwagę przez Mazowieckiego WIIH przy miarkowaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej. W aspekcie rozpatrywanej sprawy, Prezes UOKiK zauważył, że postawa strony, która sprawnie usunęła nieprawidłowości oraz przebieg dotychczasowej działalności strony, wobec której nie stwierdzono wcześniejszego naruszenia prawa, nie stanowił okoliczności zaostrzającej wymiar kary. Wskazać przy tym należy, że przedsiębiorcy wymierzono najniższą z możliwych karę pieniężną przewidzianą za naruszenie ww. obowiązków, tj. w wysokości 5 000 zł, która to kara była adekwatna do naruszenia.

Prezes UOKiK oceniając zebrany materiał dowodowy stwierdził również, że organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy przeanalizował i uwzględnił wszystkie przesłanki określone w art. 93 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie, którymi się kierował przy wymierzaniu administracyjnej kary pieniężnej, tj.: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (zob. strona 3 i 4 decyzji Mazowieckiego WIIH). Jak wspomniano wyżej organ wzię pod uwagę fakt, że strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy o zużytych sprzęcie, jak również, że w krótkim czasie przystąpiła do usunięcia stwierdzonych uchybień. Jednakże należy stwierdzić, że strona przede wszystkim nie wywiązała się z obowiązków wynikających z ustawy o zużytych sprzęcie, co zostało jej niezbitnie udowodnione. Prezes UOKiK, podobnie jak organ pierwszej instancji uważa, że niespełnienie przez przedsiębiorcę ww. obowiązków informacyjnych utrudnia konsumentom (użytkownikom sprzętu) zapoznanie się z informacjami odnośnie przysługujących im uprawnień w zakresie odbioru zużytego sprzętu, a co za tym idzie może naruszać zasady właściwego postępowania z zużytych sprzętem.

Prezes UOKiK analizując sprawę doszedł do wniosku, że w niniejszym przypadku brak jest także podstaw do umorzenia kary w kontekście art. 93 ust. 4 ustawy o zużytych sprzęcie. Wyjaśnić w tym miejscu należy, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytych sprzęcie przewidują możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W takich przypadkach organ nie wszczyna postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wobec tego podmiotu, a postępowanie wszczęte w tej sprawie umarza. Niemniej jednak, w niniejszym przypadku nie zasły jakiegokolwiek przesłanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Przeprowadzona przez organ pierwszej instancji kontrola wykazała ponad wszelką wątpliwość, że doszło do naruszenia

przepisów, o których mowa w treści niniejszej decyzji, zaś dowody zgromadzone w sprawie, w szczególności w postaci ustaleń z kontroli udokumentowanych w Protokole kontroli nie pozostawiają wątpliwości, iż strona nie dopełniła obowiązków wynikających ze wskazanych wyżej przepisów. Poza tym, przedsiębiorca w żaden sposób nie udowodnił też, że nie miał wpływu na powstałe naruszenie. W złożonym odwołaniu scharakteryzował rodzaj nieprawidłowości jakich się dopuścił i skoncentrował się przede wszystkim na inicjatywach pokontrolnych (działaniach naprawczych), jakie podjął po kontroli organu, załączając dowody dokonanych poprawek. W związku z tym Mazowiecki WIIH zasadnie nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną za niewykonanie konkretnych obowiązków, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Rozpatrując odwołanie strony Prezes UOKiK zbadał także kwestię odstąpienia od nałożenia kary w trybie art. 189f § 1 oraz 2 Kpa.

Przepis art. 189f § 1 Kpa wskazuje wprost jakie podstawowe przesłanki muszą zostać spełnione, by organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Występują one wówczas, gdy:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenia lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Jak wspomniano wyżej strona nie zamieściła w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji dotyczących możliwości pozbycia się zużytego sprzętu, o których mowa w art. 37 ust. 2 i ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie, naruszając art. 37 ust. 4 tejże ustawy. Trudno zatem uznać, by waga naruszenia prawa była w tym przypadku znikoma, zwłaszcza, że wymagane informacje mają zapewnić konsumentom wiedzę o właściwym postępowaniu z odpadami elektrycznymi i elektronicznymi. Zaznaczyć należy przy tym, że o nieznacnej lub znikomej wadze naruszenia w przypadku przepisów ustawy o zużytych sprzęcie można byłoby mówić w przypadku, gdyby wymagane prawem informacje przedstawiono w sposób niepełny, niekompletny. Zaakcentować należy, iż celem ustawodawcy, przy tworzeniu przepisów powoływanej ustawy o zużytych sprzęcie, było ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, jak i gdzie te odpady mogą pozostawiać. Stwarza to możliwość jak największego odzysku i recyklingu zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, a co za tym idzie ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzi, z uwagi na obecność substancji niebezpiecznych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym. Niewątpliwie uzyskanie przez konsumentów powyższej wiedzy przyczynia się do zwiększenia dbałości o stan środowiska naturalnego, poprzez ograniczanie

składowania zużytego, niepotrzebnego już sprzętu w miejscach do tego nieprzeznaczonych. Tym samym część pierwsza przestanki pierwszej art. 189f § 1 pkt 1 nie została spełniona. Za spełnioną można natomiast uznać przestankę dotyczącą zaprzestania naruszenia, ponieważ w toku kontroli strona podjęła działania mające na celu usunięcie stwierdzonych nieprawidłowości. Jednakże ww. przestanki powyższe muszą być spełnione łącznie, by organ mógł odstąpić od wymierzenia kary. Natomiast w omawianym przypadku nie spełniono warunku kumulatywności tychże przestank.

Ponadto, w przedmiotowej sprawie nie znajdzie zastosowania regulacja przepisu art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

W ocenie Prezesa UOKiK zastosowanie art. 189f § 2 Kpa nie jest możliwe w niniejszym przypadku. Zdaniem Organu literalna wykładnia w/w przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało). Niemożność takiego działania oznacza więc, że w przedmiotowym sprawie Skarżący nie ma możliwości usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25.07.2019 r. Sygn. akt VI SA/Wa 991/19: *„Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej. Jak słusznie podkreślił organ usunięcie naruszenia prawa nie jest tożsame z zaprzestaniem naruszania. Aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszania przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia.”*

W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca wprowadził zaprzestał naruszenia, tj. wywiesił w widocznym miejscu w sklepie właściwe informacje jednakże nie usunął tym samym skutków naruszenia prawa, albowiem zaistniałe naruszenie prawa, stwierdzone w dniu kontroli - 24 kwietnia 2023 r. i udowodnione stronie, nieodwracalnie pozbawiło pewną grupę użytkowników sprzętu prawa do uzyskania do przysługujących im istotnych informacji pozwalających na właściwe gospodarowanie/postępowanie użytym sprzętem.

Organ drugiej instancji stwierdza, że nie znajduje podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Mazowiecki WIIH wymiarze.

Prezes UOKiK wyjaśnia również, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o zużytym sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Jednakże niniejsze uprawnienie przysługuje stronie dopiero po tym jak niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Reasumując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego WIIH decyzja była prawidłowa. Tym samym, decyzja Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 14 lipca 2023 r. (nr akt kontroli: DS.8361.88.2023) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Stosownie do art. 93 ust. 6 i 7 ustawy o zużytym sprzęcie, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 14 dni od dnia, w którym niniejsza decyzja stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 poz. 2651 ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

Art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), art. 94 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz.U. z 2022 r. poz. 1622).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/